

ת"פ 28179/03/22 - נג'לא בלעום נגד אזל בלעום

בית משפט השלום בפתח תקווה

תפ"מ 28179-03-22 בלעום נ' בלעום
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אריאל ברגנר
תובעת נג'לא בלעום
נגד
נתבעת אזל בלעום
החלטה

בפני בקשת הנתבעת לביטול פסה"ד שניתן במעמד צד אחד ביום 8.5.22.

הנתבעת מטעימה היעדר כתב הגנה מטעמה בטעות בתום לב עת סברה כי בא-כוחה קיבל את הייצוג בהליך והוא מטפל בעניינה.

כמתואר בתצהיר הנתבעת, היא פנתה לעו"ד ג'אבר עבד ומסרה לידיו את כתב התביעה אך בפועל הייצוג לא הוסדר עד לתשלום שכר הטרחה.

הנתבעת מפרטת כי העיכוב בהסדרת הייצוג נבע המצוקה כלכלית אליה נקלעה.

ערב הדיון הנתבעת יצרה קשר עם ב"כ והודיעה לו כי עלה בידה להשיג את שכר הטרחה המבוקש אך עו"ד ג'אבר שהה אותה העת בחו"ל ולא היה בידו להתייצב לדיון או להגיש כתב הגנה במועד. הנתבעת התייצבה לדיון ללא ייצוג משפטי ומבלי שהוגש כתב הגנתה על מנת להשמיע את גירסתה ולכבד את ההליך.

לאחר שבחנתי את טעמי הבקשה ותצהיר הנתבעת והנסיבות המפורטות בו, אני מוצא כי אי הגשת כתב ההגנה לא נבעה מזלזול בבית המשפט או התעלמות מדעת מההליך השיפוטי. כך גם הנטייה היא להכריע בסכסוכים לגופו של עניין כל עוד אין מדובר בזלזול בוטה ובמחדל שניתן לכפר עליו באמצעות הוצאות.

כמו כן ולאחר שעיינתי בטענות ההגנה בבקשה ובתצהיר הנתבעת, מצאתי כי הנתבעת הצביעה על סיכויי הצלחה ברמה של הגנה לכאורית כנגד התביעה. כאשר מוקד טענות ההגנה בשאלת הבעלות בנכס המושכר וכפי שציינתי בדיון שהתקיים בתיק, יכול ולנתבעת זכויות במסגרת נישואיה עם בנה של התובעת וזכויות אלה להתברר בבית המשפט המתאים.

בהקשר זה הנתבעת מפרטת כי לאחר שהתגרשה מבעלה, בנה של התובעת, נותרה להתגורר במושכר עם ילדיה

הקטינים, ואין כל החלטה שיפוטית של בית משפט או בית הדין השרעי לעניין המדור או הסכמה לדמי שכירות שישולמו ע"י בעלה לשעבר.

לטענתה, התובעת לא הוכיחה בעלותה במושכר וכי החזקתה בנכס נרשמה רק לאחר שהחלו הליכי הגירושין. עד למועד זה (אישור העירייה לתאריך אכלוס 1.1.21) שולמו דמי הארנונה במשך שנים ע"י בעלה לשעבר שהוא בעל הזכויות בנכס.

כך גם נסח הטאבו עליו מבוססת התביעה מעיד כי האדמה עליה בנוי המושכר בבעלות אבי התובעת ואין כל אינדיקציה להעברת הנכס בירושה לתובעת. למצער היה על התובעת לצרף צו ירושה להוכחת טענתה.

כך גם מדובר בבעלות על האדמה ולא בדירה עצמה.

הנתבעת מוסיפה כי לאור טענת התובעת כי בנה, בעלה לשעבר של הנתבעת, החזיק במושכר בהסכמה, יש להפנות התביעה גם כלפיו אף אם לגירסת התובעת אינו מתגורר כעת בדירה. הנתבעת מוסיפה כי במהלך השנים שימש חלק הארי ממשכורתה לכיסוי חובות לקבלנים לצורך שיפוץ המושכר מאחר ובעלה לשעבר היה מבוטל.

אני סבור ומבלי לקבוע מסמרות בעניין, כי הטענות שהעלתה הנתבעת הן טענות הראויות להישמע.

לפיכך ולנוכח הגישה הרווחת בפסיקה באשר לזכות הגישה לערכאות והאפשרות לתת לבעל דין את יומו בבית משפט, אני נעתר לבקשה בכפוף לפסיקת הוצאותיה של התובעת בגין מחדל הנתבעת באי הגשת כתב הגנה, התייצבותה לדין והצורך במתן התגובה.

לאור האמור אני מורה על ביטול פסק הדין שניתן ביום 8.5.22 בכפוף לתשלום הוצאות התובעת ללא קשר לתוצאות ההליך, בסכום של ₪2,000.

הסכום יופקד בקופת בית המשפט בתוך 30 ימים ממועד המצאת ההחלטה. לאחר ההפקדה יועבר הסכום לתובעת באמצעות בא-כוחה.

באם הסכום לא יופקד במועד הנקוב לעיל, פסק הדין לא יבוטל וישאר על כנו.

המזכירות תודיע לצדדים.

נקבע לתז"פ בתום המועד הנקוב.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תשפ"ב, 14 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

